

hava øst hann »móti Donum og harðræði teirra«.

Hyggja siggi — vit órðu tað altíð, at hann ikki var víðari fastur á nálini. Um tað kundi mangt herja á borð fyri.

»Javnaðarblaðstjórin« skal hava skifti stöðu frá sínum ungmannafelagsdögum, varpar »Flokksmaðurin« óvurlegin út og heldur seg hava gjørt kubbið. Hvussu nógv hesin stórrerpi »Flokksmaður« hevur verið stórvegis uppi í nakrari ungmannafelagsrørslu, eru vit ikki so heilt greiðir yvir — okkum kemst ið fyrri, at hansara lutaking vígaði ikki stórvegis. Í hvørjum falli tyktist hann ikki at vita heskó um, hvat ið var á lofti har.

Hvorki »javnaðarblaðstjórin« ella aðrir ungmannafelagslimir hogdu ímóti Donum. Felagið var eitt mentunarfelag á føroyskum botni og einki politisk felag. At javnaðarblaðstjórin ella annar ungmannafelagslimur skal hava øst móti Donum, skal vist heldur ikki vera annað enn leysakast, »Flokksmaður« hevur funnið, sum »passende for Situationen«. Nei, javnaðarblaðstjórin hevur á ongan hátt skifti stöðuna, hann hevði í sínum ungmannafelagsstarvi. Tað er einki loyndarmál, hvat baks og stríð »blaðstjórin« í suðri íggjogn-ungmannafelagsarbeiði sít og annað arbeiði hevur haft við at niðurbrýnt mótstöðuna hjá sjálfstýris danasnobbum á Tvoroyri móti at geva føroyskum sín náttúrliga fulla og heila rætt í kirkju, skúla, sóknarstýri og í øðrum føri í sóknini — hvat ið nú føroyskt mál er á veg at fáa fyrri ein stóran part av javnaðarblaðstjórans ávum. Allir mentaðir Danir eru fyrri at veita føroyskum sín fulla náttúrliga rætt — snobbanin fyrri vissum estruskum preusardonskum Donum varð tí fruktaleys hjá teim táverandi stýrandi sjálfstýrismannum á Tvoroyri.

So! Flokksmaður hevur »ongatíð fjeppast« uppi í javnaðarflokkinum (óivað ikki av hjarta og fullum huga!), og »langt er síðan gøtur okkara tóku at skiljast«, heldur »Flokksmaður« við patos. Hyggja siggi! Maðurin er jú heilt erpin og eitt salt »reystmenn«, so væl hann dugir at renna frá sær sjálvum og avnokta, verri enn maðurin í garðinum á sinni.

At »gøtur okkara« hava gingið saman fyrri longari tíð síðani, vita vit einki um — ikki við vissu í hvussu er. Harafturímóti hildu vit okkum fyrri at hava fingið ein nýggjan partamann í »Flokksmanni«. Hetta hevur í hvørjum falli »Flokksmaður« sjálvur nýliga sagt okkum skrivliga (kanska tað rak fyrri seið tá!) — og vit vóru sjálvandi fegnir. Men eingin skal gleða seg ov tíðliga. Tí hetta tyktist »Flokksmaður« nú at hava gloymt. Kanska hann tó fær minni sít og meðvitaniina aftur við at hálta seg sjálfvan undir kristna navni sínum, Páll Nolsøe. Hjálpir tað ikki, kunna vit við hovundans loyvi »sitera« í næsta blaði.

Vit leggja okkum annars í

geyma, at »Flokksmaður« ikki longur er so heilstóður yvir viðurskiftini hjá arbeiðsmanninum á Tvoroyri. »Ikki tí,« heldur hann soleiðis fyrri, »standurin veruliga er góður«. Við undantak av yvirskriftini, sum eisini vit við tað sama hildu, kundi verið óðrvísi, áðannar »Flokksmaður« sannleikan í frágreiðing O. Ls.

»Men hetta ævinliga tósið um lann ringa standin er farið at keða okkum«. Ikki tí at tað er óbeint, ið O. L. hevur sagt, »men einans tí, at hetta tósið beinleiðis« keðir hann, vil hann ikki hoyra tað. Spell er, at Tvoroyramenn ikki hava kunna hildið hesum geva »Flokksmanni« uppi við sang og musikk og veitlurómi hvørt kvöld til sólaris!

Tá vóru bannaðar allar gráturroddir og armóðstalar.

„Dagblaðið“ og nazisman og fascisman.

Tá vinnuflokkurin varð stovnaður, sogdu vit, ella rættari: gittu vit — flokkurin var jú óroyndur — at hann var ikki annað enn nazisma og fascisma. Lívið og tíðin hevur víst, at vit kollgittu. Tað sæst best á »Dagblaðnum«. Ein partur av hesum blað verður brúktur til at siga frá »einglaevintýrum« frá nazismuni og fascismuni í Spani og aðrastaðni og til at sverta teir »reyðus« og gera teir til kulturloysingar og reinar djævar. Meðan Francos menn bert skulu hava dømt 20.000 menn til deyðis, skulu teir »reyðus«, sigur »Dagbl.«, hava myrt yvir 200.000 (ósatt!) og meðan Francostýrið skal týða ordan, disciplin og rættvísi, skulu teir »reyðus« stýra verri enn teir verstu djævar og kulturloysingar.

Fullkomiliga ósatt og setan sakina á hovdið! Sannleikin er júst tað mótsetta. So gott sum allir vísindamenn, andalig stórmenni, rithovundar og aðrir í Spania berjast móti Franco. Meðan Francomenn, marokanskir óvenjingar og holmenni o. a., ræna og oyða, myrða og drepa, har ið teir koma fram, hevur stjórnarflokkurin í Spania sett deyðsstraff fyrri voldtekt og harðskap og teymaleysa oyðing. Hetta er váttat av enskum, fronskum og amerikanskum sjónarvitnum.

Mussolini til Týsklands.

Menn skriva og tala almikið um eina víðunnaferð hjá Mussolini til Hitler í Týsklandi.

Órindini skulu vera ráðleggjan um eitt »intimari« samarbeiði millum diktatorarnar í stríðnum móti demokratismum.

Tað skal vera lógið, um ikki krútroyskurin og helvitisbáluni verða at kynda í fótatetum teirra, í enn størri muni enn áður, aftaná hesa víðan.

FÆROSK MARGARINE
VITA NR. 1.
er bedst til Bordbrug, Stegning og Bagning.
Fineste Kvalitet. Vitaminiseret.

Spania.

Í seinastum hevur gingið framá hjá stjórnarmannum í Spani.

Í gjár frættist, at stjórnarmenn høvdu stöðuga framgongd á eysturvígivollum. Fyri norðan høvdu Francomenn gjørt stórt álop, men máttu víkja, og fólka-flokksmenn tóku hópin av kriggsamboðum.

Men hvat hjálpa hesir sigrar, tá Italia stöðugt fær loyvi til at senda hermenn og kriggsamboð til Franco.

Italia og Spania-spurningurin.

Hin franski uttanríkisráðharrin hevur fingist við hin ítalska um ymsar spurningar viðvíkjandi Spani, sum fyrr hava verið meir enn flóttir. Útlit er til, at teir fara at semjast um, at Italia ikki skal senda meira herfolk og vápa til Spani, at Italia ikki viðvarandi skal halda herfolk á teim Baleariskum oynum og at teir ítalsku hermennir í Spani ikki skulu verða har viðvarandi (hetta týðir ikki, at teir lova at taka teir heim aftur, áðrenn stríðið í Spani er at enda komið).

Tað er uppá tal, at Ongland og Frakland skulu fingist við Italiu um Nyon-sáttmálan. Tað tyktist, sum Italia er vorðið meira meðgjorligt í seinastum. Men tað kann enn sum áður vera tey ramu skálkabrogd.

Tíðindi.

Frelsens Hær.

Sondag: Helligheidsmøde Kl. 11. Vaglet Kl. 5. Frelsesmøde Kl. 8.15. Bornemøde Kl. 2 og Kl. 6.

Tírsdag Kl. 8.30: Vaglet. Hvis Regn, Møde i Lokalet.

Revagarður í Havn.

Í hesum døgum verður teknað akskur til ein revagarð í Havn. Eftanin er at fáa í lag ein stóran silvurrevagarð her.

Bókakassarnir

Hjá Føroya Amts Bókasavni verða sendir út í oktober. Tær byggdir, ið vilja hava ein kassa til láns í vetur, megna vanda sær til bókasavnið innan 15. oktober; samaleiðis teir lærarar, ið vilja hava ein skúlabókakassa.

Búnaðarnevnd fyrri Suðurstreymoy.

Tórshavnar býráð samtykti miðvikuvöldið broytingaruppskot frá javnaðarmanninum at stilla til búnaðarnevn, sum so Tors-

HELLESENS BATTERIER

LÖNNELYGTER, PÆRER
EN GROS - EN DETAIL:
FRITHIOF WELLEJUS

Ung Kontorist

soges. — Tilræðelse snarest. Kendskab til Bogholderi foretrakkes. Haandskrevet Ansøgning med Kvalificationer (Sprogkendskab) og Lonkrav til Andelssekskabet
Føroya Fiskaexport

havnar Búnaðarfelag hevði skotið uppá, ið varð gjord ein broyting, hvat Havnamanninum viðvíkur. Stillaðir av Tórshavnar býráð eru sostatt: J. Dalsgaard, Hoyvik, og J. A. Vang, Kalbak, sum limir av nevndini, og V. Lütze, Norðradali, og P. Wang, Kalbak, sum tiltaksmenn. Til triðja mannin skjýtur býráðið uppá at velja ein av hesum: 1) H. O. Hansen, 2) V. Tórshelm, 3) V. Christiansen, allir trádarmenn við kunnleika í húsasmiði. Allir hesir eru úr Havn.

„Havellen.“

ið hevur verið á sildaveiðum, er heimkomin. Veitt er fyrri 62.000 kr. — Ígjár frættist í Havn, at skipið var í drift á Sørvági; men til alt held fór skipið ikki á land.

Skipatíðindi.

Fagranes 83.000, Gudrun Zoega 67.000, Langanes 50.000, Frida 30.000, Vágoy 29.000, Skarvanes (1109 skpd.), Hamranes 89.000, Godthaab 100.000, Falkurin 60.000, Borglyn 50.000, Johanne Sofie 40.000, Energy 31.000, Sjana 64.000, Westward Ho 26.000, Albert 70.000, Isabella 70.000, Havgásin 85.000, Sunbean 67.000, Ellen 58.000, Grace 80.000, Marie 80.000, Carl 80.000, Marshall 76.000, Milly (900 skpd.), Verdandi 50.000, Grundick 64.000, Suðuroy 23.000 (2. tús.), Phebe 24.000, Tre Søkende 73.000.

Klakksvíkar havn

verður vígd í morgin. Samstundis skal kommunan yvirtaka hana. »Tjaldur« sigst at fara norður við ferðarfólki.

Flatfiskaveiðan.

»Hjalmars« hevur selt í Onglandi fyrri 539 pund, hann hevði nakað av fiski niður við sær fyrri danska bátin »Ribese«. — »Hjalmars« fekk fyrri sín fisk 418 pund.

»Njarðingur« hevur selt fyrri 117 pund.

Revagarðurin á Argjum.

Silvurrevarnir, sum Argjamenn skulu hava, koma við »Lyrus«

annan leygardag. Afturat silvurrevnum skulu teir hava 3 blárevur. Ein norskur revarøktari kemur við.

Takið góðs við Tjaldrinum.

Eitt undarligt blað.

Undir yvirskriftini »En underlig Mand« ger »Dimmalætting« álop á meg. Hevði hon skrivað »Eitt undarligt blað« ella »en underlig Redaktør«, so hevði tað passað til hana sjálva og hennara unga blaðstjóra. Eitt blað skrivaði fyrri kortum um ein bestentan mann, sum hevði sett ein bestentan son til blaðstjóra av einum bestentum blaði. Ja, sanniliga — undarligt alt samalt.

Ein kundur næstan freistast at sagt: »En underlig Mand har sat en underlig Son til Redaktør af et underligt Blad« — tó slikt verður ov langt at skriva um. Vit megu heldur halda okkum til sakina, nevniliga trolaramálið í Føroyum.

»Leivur Óssursson« og alt til virkið hoyrandi bæði á sjógv og landi var í fjór keypt uppá lán. Tað var eitt tak yvir evnir fyrri at bota uppá tað, ið raplaði, og hvors húsagangur gjordi mangar familjur breyðleysar. Byrjað varð í ringari ársins tíð. Hetta aftrat øðrum óhappi gjordi, at ikki stóð á jøvnum fyrstu »seson«. Handilin hjálpti eitt sindur uppá trolarin.

Um hesa fyrileku sigur »Dimmalætting«, at lánið er so stórt, at har kreivist, at »Trawlerselskabet med et Indskud paa knapt en halv Snese Tusinde Kroner kan følges af Held i Held« — annars fer tað um koll beinan vegin. Hetta er tessverri alt ov satt. Arbeidara-fjöldin hevur ikki gullposan á bakinum at taka til. Men samstundis, sum »Dimma« sigur hetta, gevur hon fyrilekun eitt so meint spark, at tað næstan kann metast sum eitt skot í bógvin á trolaranum, eitt spark sum er so miklið verri, sum at tað er ósannheit!

Latum okkum vóna, at arbeidara-arnar roynd fyrri at fáa inn í munin verður fylgd av »Held i Held«; men álikavel er tað arbeiðsfólkið á Tvoroyri, sum má fylkjast oxl móti oxl og taka tey tungu tokini fyrri at fáa hjólini í royndini at mala runt.

Tað má vera blóðskeivt at siga ósannheit uppá hesa roynd og royna at osa fólk upp móti henni. Var hjartalagið fyrri arbeiðarafjöldini, so roynði »Dim.« heldur at minst til, at arbeiðsfólkinu sjálvi og teirra born eiga fyrilekuna, og at henni torvar vælvild. Gongst alt væl, so kanska tey kunnu fáa ein og síðan fleiri trolarar aftrat, og møguligvis verða eisini rátt at keypa inn í stórum kontant og harvið selja út biligari enn nú; tí einki yvirskot verður útbýtt hvorki til lutaeigarar, arvingar ella onnur. Tað eru einans lönir